

عنوان مقاله:

شهر دوستدار زنان (نمونه ی موردی: شهر رشت)

محل انتشار:

اولین کنفرانس مهندسی و فن آوری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پونه آذری - دانشجوی کارشناسی شهرسازی دانشگاه پیام نور مرکز رشت،

حبیب هدی - مدرس گروه شهرسازی دانشگاه پیام نور مرکز رشت

خلاصه مقاله:

فضاهای شهری در اکثر نقاط کشور ما مناسب حضور زنان نیست. در حقیقت باید فضاهای شهری را به نوعی در مقیاس خرد طراحی کنیم تا دختران و زنان بتوانند در این فضاها احساس آرامش و امنیت کنند. با تامین روشنایی و رعایت اصل دیده شدن و پاسخده بودن فضاهای شهری به نیازهای زنان می توان به این معیار و مقیاس نزدیک شد. منظور از خرد کردن فضاها، محصوریت یا اختصاصی کردن یک فضا برای یک جنسیت خاص نیست. زیرا همین جداسازی و محصوریت و تخصیص فضایی خاص در ساعاتی مشخص از شبانه روز میتواند به این موضوع دامن بزند که نیازی به امن کردن شهر نیست و اگر جنسیتی خاص نیاز به امنیت دارد باید به فضاهای خاص مشخص شده پناه ببرد. در حقیقت این موضوع به نوعی پاک کردن صورت مسئله است. تمام افراد موظفند در فضاهای شهری حریم دیگران را رعایت و رفتار خود را کنترل کنند زیرا اختصاصی کردن فضاها برای یک جنسیت خاص امنیت را زیاد نمیکند. از سوی دیگر ثابت شده فضاهایی که زنان و کودکان در آن حضور دارند برای مردان نیز امنتر است. البته حضور اجتماعی تنها مشکلی نیست که زنان در شهر با آن روبرو هستند. مسائل بهداشت و سلامت، اشتغال زنان و ... از فاکتورهای دیگری هستند که برنامه ریزان شهری باید به آنها بپردازند.

کلمات کلیدی:

زنان در شهر، فضاهای شهری امن، امنیت، سلامت، فمینیسم و شهرسازی، نورپردازی فضاهای شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1217777>

